

3.6.2022

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 132. cikkének (2) bekezdése alapján

az abortuszhoz való jogot fenyegető globális veszélyekről: az abortuszhoz való jognak az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága általi esetleges megsemmisítése
(2022/2665(RSP))

Margarita de la Pisa Carrión, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Rafalska, Elżbieta Kruk, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joachim Stanisław Brudziński, Witold Jan Waszczykowski, Tomasz Piotr Poręba, Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen, Cristian Terheş, Emmanouil Fragkos, Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Carlo Fidanza, Vincenzo Sofo
a ECR képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása az abortuszhoz való jogot fenyegető globális veszélyekről: az abortuszhoz való jognak az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága általi esetleges megsemmisítése (2022/2665(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 168. cikkének (7) bekezdésére, amely kimondja, hogy „az Unió tevékenységének tiszteletben kell tartania a tagállamoknak az egészségügyi politikájuk meghatározására, valamint az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó hatáskörét”,
  - tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1948. december 10-én kihirdetett Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amely 3. cikkében kimondja, hogy „minden személynek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz”, 18. cikkében pedig azt, hogy „minden személynek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához”,
  - tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezmény preambulumban hivatkozott gyermekjogi nyilatkozatra, amely szerint „a gyermeknek [...] különös védelemre és gondozásra van szüksége, nevezetesen megfelelő jogi védelemre, születése előtt és születése után”,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 10. cikkére, amely kimondja, hogy „mindenkinek joga van a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz”, és hogy a „lelkiismereti okból történő megtagadáshoz való jogot az e jog gyakorlását szabályozó nemzeti törvények szerint el kell ismerni”,
  - tekintettel az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló egyezményére, amely a szakmai kötelezettségekről és magatartási szabályokról szóló 4. cikkében előírja, hogy „az egészségügy területén minden beavatkozást, beleértve a kutatást is, a vonatkozó szakmai kötelezettségekkel és előírásokkal összhangban kell végrehajtani”,
  - tekintettel a szexuális és reprodukciós egészségről és jogokról szóló, 2013. december 10-i állásfoglalására¹,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a szexuális egészséghez és neveléshez, a reprodukcióhoz és az abortuszhoz kapcsolódó politikák kialakítása és végrehajtása a tagállamok kizárólagos jogalkotási

---

¹ HL C 468., 2016.12.15., 66. o.

hatáskörébe tartozik;

- B. mivel az élet abszolút értékkel bír, és egy egészséges társadalom elismeri ezt az értéket;
  - C. mivel az emberek öntudatosak, ezért transzcendens lények, és keresik az élet értelmét;
  - D. mivel a méltóság az emberi lét szerves része, és soha nem kérdőjelezhető meg;
  - E. mivel egy személy és élete önmagáért való cél, és ennek az életnek a védelme semmilyen feltételhez nem köthető;
  - F. mivel a döntéshozatal szabadsága érdekében el kell ismerni az igazságot és a valóságot a megtévesztés elkerülése érdekében;
  - G. mivel az embereknek jól kell felhasználniuk szabadságukat, és azt saját és mások javára kell gyakorolniuk;
  - H. mivel az Alapjogi Charta 35. cikke szerint a nemzeti jogszabályokban és gyakorlatban megállapított feltételek mellett mindenkinek joga van megelőző egészségügyi ellátás igénybevételéhez, továbbá orvosi kezeléshez, biztosítva az emberi egészségvédelem magas szintjét;
  - I. mivel az abortusz az anya méhében fejlődő élet megszakítása;
1. megjegyzi, hogy az Európai Unió nem rendelkezik hatáskörrel a szexuális egészséggel és oktatással, a reprodukcióval és az abortusszal kapcsolatos nemzeti vagy nemzetközi szintű politikák kidolgozására és végrehajtására;
  2. megjegyzi, hogy az abortuszhoz való hozzáférést a nemzetközi jog, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a vonatkozó szerződések vagy az Emberi Jogok Európai Bíróságának és az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata nem ismeri el emberi jogként;
  3. hangsúlyozza, hogy az abortusz soha nem tekinthető emberi jognak, mivel az emberi jogok alapjait sérti meg, és ellentétes az emberi természettel;
  4. úgy véli, hogy mind az élet, mind az egészség sérthetetlen és elidegeníthetetlen javak, amelyek az emberi jogok gyakorlásának alapját és garanciáját képezik;
  5. megjegyzi, hogy az emberi élet végtelen értéket képvisel, és azt védeni kell; rámutat arra, hogy természetes felelősségünk, hogy gondoskodjunk az életről, és megvédjük azt az agresszió minden formájától vagy méltóságának megsértésétől;
  6. megjegyzi, hogy a folyamatban lévő terhesség megszakítása megszünteti egy egyedülálló és megismételhetetlen személy megszületésének lehetőségét;
  7. megerősíti, hogy az erőszak és a szabadságelvonás minden formája az emberi szabadság és méltóság elleni támadásnak minősül;
  8. emlékeztet arra, hogy a „méhmagzat” (születetendő gyermek) különleges jogi védelmet szerez minden olyan helyzetben, amely számára kedvező lehet, azáltal, hogy jogállását

az újszülött jogállásával egyenlőnek tekintik;

9. emlékeztet a várandós nők azon jogára, hogy megfelelő figyelmet és bánásmódot kapjanak bizonytalan helyzetük támogatása érdekében;
10. rámutat arra, hogy a méhen belüli élet érzékeny, és az anya különleges gondozását igényelheti;
11. rámutat arra, hogy sérül a döntéshozatal szabadsága, ha a várandós nő nem rendelkezik mindenkor objektív, valós és teljes körű információval terhességéről;
12. rámutat, hogy a betegek autonómiájának összhangban kell állnia az anya és a gyermek fizikai biztonságának és saját életük védelmével;
13. emlékeztet arra, hogy a szabadság megfelelő gyakorlása a legvédtelenebbek és a legkiszolgáltatottabbak védelmét jelenti, és hogy ennek összhangban kell lennie a jóval és az igazsággal;
14. emlékeztet arra, hogy minden várandós nőnek joga van ahhoz, hogy időben orvosi ellátásban részesüljön saját és gyermeke egészségének magas szintű védelme érdekében;
15. emlékeztet arra, hogy egyes várandós nők reménytelen helyzetbe kerülhetnek, ami azt jelenti, hogy a tagállamok kötelesek gazdasági, szociális és pszichológiai támogatást nyújtani és támogatási intézkedéseket végrehajtani;
16. felszólít a várandós nőknek segítséget nyújtó intézmények által kínált támogatás elismerésére;
17. emlékeztet arra, hogy az apát és az anyát egyaránt megilletik jogok és kötelezettségek, mivel a terhességtől a gyermekkoron át a gyermek felnövekedéséig és felnőtté válásáig megkérdőjelezhetetlen felelősség hárul rájuk;
18. rámutat arra, hogy a gyermekek számának bármilyen korlátozása ellentétes az emberi jogi jogszabályokban rögzített, az élethez való joggal, amely alapvető fontosságú a demokratikus jogállamiság szempontjából;
19. emlékeztet arra, hogy a kényszersterilizálás sérti a nők méltóságát, és a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának 7. cikke értelmében agresszióknak minősül;
20. emlékeztet arra, hogy a kényszerabortusz az alapvető jogok megsértése, amelyet nyilvánosan el kell ítélni és büntetőeljárás alá kell vonni;
21. kéri annak kinyilvánítását, hogy a lányok szelektív abortusza elfogadhatatlan, az nemi alapon történő megkülönböztetésnek minősül, és teljes mértékben el kell utasítani;
22. megjegyzi, hogy azokat az anyákat, akiknek csecsemője valamilyen rendellenességgel, illetve fizikai vagy biológiai korlátokkal szülehet, gyakran ösztönzik abortuszra, ami e személyek társadalom általi elutasításához vezethet;
23. kéri annak elismerését, hogy az abortuszt követően vannak olyan nők, akik

pszichológiai sérülést szenvednek el és megbánást élnek át, ha az elégtelen tájékoztatás és információk miatt nem szabadon, tudatosan és felelősségteljesen hozták meg ezt a döntést;

24. sürgeti a tagállamokat, hogy követeljék meg a szülők hivatalos beleegyezését, amikor egy kiskorú terhességmegszakítást fontolgat, mivel ők felelősek gondozásukért és tájékoztatásukért;
25. sürgeti a tagállamokat, hogy legyenek tudatában annak, hogy vannak olyan terhességellenes kampányok, amelyek negatívan tüntetik fel az anyaság szempontjait, és negatívan befolyásolhatják az emberek életút választását;
26. kéri, hogy vegyék figyelembe a várandós nők érzelmi, családi és társadalmi környezete által gyakorolt nyomást, amely miatt e nők – döntési szabadságuk befolyásolása révén – terhességmegszakításra kényszerülhetnek;
27. megjegyzi, hogy az egészségügyi szakemberek lelkiismereti okokból történő megtagadáshoz való joga alapvető és elsődleges jog az orvosi ellátás terén, és hogy soha nem kényszeríthetők arra vagy helyezhetők nyomás alá azért, hogy a szakmai orvosi etikával ellentétesen járjanak el;
28. emlékeztet arra, hogy az abortusz elvégzésének ismételt és/vagy fenyegetéssel történő ajánlása a nők lelkiismereti és döntéshozatali szabadsága elleni támadás;
29. rámutat arra, hogy tiszteletben kell tartani a lelkiismereti szabadságot, és hogy az embereknek szabadon kell kifejezniük különböző elképzeléseiket, véleményeiket és meggyőződéseiket;
30. elítéli, hogy a politikai és társadalmi diskurzus során cenzúráznak bizonyos, az élet védelméről szóló véleményeket;
31. hangsúlyozza, hogy az iskolai szexuális nevelésre vonatkozó politikák kialakítása és végrehajtása a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik, és hogy e politikáknak mindig tiszteletben kell tartaniuk a szülők felelősségét;
32. emlékeztet arra, hogy a csecsemő a legkorábbi embrionális állapotától kezdve szenvedhet bármilyen beavatkozás vagy agresszió következtében a természetes gesztációs fejlődés során;
33. megjegyzi, hogy elemezni kell az élet védelmével ellentétes gyakorlatok legalizálásának társadalmunkra gyakorolt hatását;
34. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének és az ENSZ főtitkárának.